

Bruxelles, den 4.9.2019
COM(2019) 398 final

2019/0187 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) 2017/2403 for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Det Forenede Kongerige meddelte den 29. marts 2017 sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Den 11. april 2019 vedtog¹ Det Europæiske Råd (artikel 50) efter anmodning fra Det Forenede Kongerige en yderligere forlængelse² til den 31. oktober 2019 af den frist, der er fastsat i artikel 50, stk. 3, i TEU. Medmindre Det Forenede Kongerige ratificerer udtrædelsesaftalen³ inden den 31. oktober 2019 eller anmoder om en tredje forlængelse, som Det Europæiske Råd (artikel 50) vedtager med enstemmighed, ophører perioden under artikel 50, stk. 3. Uden en aftale, der sikrer en velordnet udtræden, vil Det Forenede Kongerige være et tredjeland fra den 1. november 2019. Kommissionen mener fortsat, at Det Forenede Kongeriges velordnede udtræden fra Unionen på grundlag af en udtrædelsesaftale er den bedste løsning.

I sin meddelelse af 12. juni 2019 "Status over forberedelserne til Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union"⁴ konkluderede Kommissionen, at alle forberedende foranstaltninger og beredskabsforanstaltninger på EU-niveau fortsat er egnede til formålet. Det står imidlertid klart, at forlængelsen af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, indtil den 31. oktober 2019 påvirker visse allerede vedtagne beredskabsforanstaltninger. Der er navnlig tale om beredskabsforanstaltninger som eksempelvis forordning (EU) 2019/498, der har en fastsat dato, på hvilken de ophører med at finde anvendelse. I meddelelsen forpligtede Kommissionen sig til at overveje, hvorvidt der er behov for tekniske tilpasninger af disse retsakter for at tage højde for den nye frist for Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union.

Forordning (EU) 2019/498⁵ om ændring af forordning (EU) 2017/2403⁶ blev vedtaget i marts 2019 med anvendelse indtil den 31. december 2019. Den udgør en forenklet retlig ramme, som gør det muligt for Unionen — hvis de gensidige adgangsrettigheder til farvandene bekræftes — at udstede tilladelser til, at Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer kan sejle ind i Unionens farvande, og forvalte anmodninger om tilladelse til, at EU-fartøjer kan sejle ind i Det Forenede Kongeriges farvande.

En sådan midlertidig ramme vil fortsat være nødvendig i 2020 i mangel af en fiskeriaftale mellem Unionen og Det Forenede Kongerige under dets nye status som tredjeland, og i betragtning af, at Det Forenede Kongerige ikke vil være en del af Den Europæiske Unions beslutningstagning i tiden efter Kommissionens fremlæggelse af forslaget om

¹ Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/584 (EUT L 101 af 11.4.2019, s. 1).

² Efter anmodning fra Det Forenede Kongerige traf Det Europæiske Råd afgørelse om en første forlængelse den 22. marts 2019 (Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/476 (EUT L 80I af 22.3.2019, s. 1)).

³ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtrædelse af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 144I af 25.4.2019, s. 1).

⁴ COM(2019) 276 final af 12.6.2019.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/498 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) 2017/2403, for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande (EUT L 85I af 27.3.2019, s. 25).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

fiskerimuligheder (planlagt til oktober 2019), medmindre Det Forenede Kongerige anmoder om en ny forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, der vedtages af Det Europæiske Råd (artikel 50). Der mindes ligeledes om, at gensidige adgangsrettigheder kræver, at fiskeriaktiviteterne er bæredygtige, jf. den fælles fiskeripolitik's målsætninger. Fiskerimulighederne for 2019 — og med hensyn til dybhavsbestande også for 2020 — blev fastsat i 2018, da Det Forenede Kongerige stadig var medlem af Den Europæiske Union⁷. Disse ordninger og fiskerimulighederne fastsat heri udgør grundlaget for bæredygtigt fiskeri som fastsat i forordning (EU) 2019/498 via ændring af forordningens artikel 38b.

Det Forenede Kongerige og Unionen er i henhold til international ret⁸ og EU-retten forpligtet til gennem passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger at sikre, at havets biologiske ressourcer opretholdes på niveauer, hvor de ikke er i fare for overudnyttelse.

Rådet vil fastsætte Unionens fiskerimuligheder på grundlag af Kommissionens forslag i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1380/2013 såvel som på de kriterier og parametre, der er fastsat i de gældende forvaltningsplaner.

I overensstemmelse med artikel 33, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013⁹ gør Unionen, hvis der ikke opnås formel enighed med et tredjeland, alt for at nå frem til fælles ordninger for fiskeri af sådanne bestande med henblik på at muliggøre bæredygtig forvaltning.

Der er følgelig to muligheder for at fastslå, hvorvidt EU's og Det Forenede Kongeriges kombinerede fiskeriaktiviteter for 2020 er bæredygtige. For det første kan forordningen om fiskerimuligheder for 2020 afspejle mulige fælles ordninger vedrørende fiskerimuligheder for de relevante bestande som resultat af drøftelser mellem Det Forenede Kongerige og Unionen, forudsat at de af Det Forenede Kongerige og Unionen anvendte forvaltningsforanstaltninger garanterer en bæredygtig forvaltning af bestandene.

Hvis det for det andet viser sig at være umuligt for Det Forenede Kongerige og Unionen at indgå aftale om sådanne fælles ordninger (f.eks. via et godkendt referat) i rette tid til, at de kan indarbejdes i forordningen om fiskerimuligheder for 2020, fordi perioden mellem Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen den 1. november 2019 og fiskeriministrenes møde i Rådet i december er for kort, vil Rådet fastsætte de årlige fiskerimuligheder for 2020 for Unionen. Når Det Forenede Kongerige har fastsat sine fiskerimuligheder for 2020, vil det være muligt at vurdere, hvorvidt de kombinerede fiskerimuligheder overholder betingelserne for bæredygtig forvaltning af de relevante bestande.

⁷ Navnlig Rådets forordning (EU) 2019/124 af 30. januar 2019 om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT L 29 af 31.1.2019, s. 1) og Rådets forordning (EU) 2018/2025 af 17. december 2018 om fastsættelse af EU-fiskerifartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2019 og 2020 (EUT L 325 af 20.12.2018, s. 7). Se også Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 af 4. november 2003 om forvaltning af fiskeriindsatsen for så vidt angår visse fiskerizoner og visse fiskeressourcer i EF, om ændring af forordning (EF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 685/95 og (EF) nr. 2027/95 (EUT L 289 af 7.11.2003, s. 1).

⁸ Navnlig De Forenede Nationers havretskonvention og De Forenede Nationers aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, hvori der er fastsat forpligtelser om samarbejde mellem parterne med hensyn til bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvis formål er at opretholde eller genoprette havets biologiske ressourcer på niveauer, der kan give det maksimale bæredygtige udbytte.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

Manglen på en fælles ordning forhindrer derfor ikke som sådan Det Forenede Kongerige og Unionen i at give hinanden adgang til deres respektive farvande. Begge parter vil i så tilfælde være i stand til at udstede fiskeritilladelser til den anden parts fartøjer, forudsat at betingelserne for bæredygtig forvaltning af fiskerimulighederne er opfyldt af Det Forenede Kongerige og Unionen.

For fiskebestande, der reguleres under den fælles fiskeripolitik, er målsætningen om bæredygtig forvaltning i overensstemmelse med det maksimale bæredygtige udbytte afspejlet i artikel 2, stk. 2, i forordningen om den fælles fiskeripolitik (forordning (EU) 1380/2013) og i de tilsvarende forordninger om de flerårige planer for de nord- og sydvestlige farvande (henholdsvis forordning (EU) 2018/973¹⁰ og forordning (EU) 2019/472¹¹).

Vurderingen af bæredygtighedsbetingelsen i forbindelse med udstedelse af fiskeritilladelser til fartøjer fra Det Forenede Kongerige i henhold til forordning (EU) 2017/2403 som ændret vil blive foretaget i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit IIIa, navnlig artikel 38b og 38c i nævnte forordning. Den vil blive baseret på de fiskerimuligheder, der aftales i en fælles ordning mellem Den Europæiske Union og Det Forenede Kongerige, og vil efterfølgende blive afspejlet i Rådets forordninger om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2020, eller, hvis en sådan fælles ordning ikke foreligger, i de fiskerimuligheder, som Den Europæiske Union fastsætter i Rådets forordninger om fiskerimuligheder, idet de fiskerimuligheder, som Det Forenede Kongerige har fastsat, tages i betragtning.

For kvotefri regulerede bestande vil bæredygtighedsvurderingen være baseret på den bedst tilgængelige videnskabelige rådgivning for disse bestande, jf. bindende EU-lovgivning.

For at sikre, at bæredygtighedsbetingelserne fortsat opfyldes, bør Det Forenede Kongerige og Unionen, hvis det er relevant, udveksle de nødvendige oplysninger vedrørende brug og opbrug af fiskerimulighederne i deres respektive farvande.

Hvis den bæredygtige forvaltning af de relevante bestande kommer på plads, er det, set i lyset af fiskeriets betydning for mange kystsamfunds økonomiske eksistensgrundlag, vigtigt for Det Forenede Kongerige og Unionen at bevare muligheden for, at fartøjerne fortsat har adgang til de respektive farvande i 2020.

Derfor bør anvendelsen af alle foranstaltninger vedrørende fiskeri, der er fastsat i beredskabsforanstaltningerne som beskrevet i forordning (EU) 2019/498, forlænges til 2020, og forordning (EU) 2017/2403 bør ændres i overensstemmelse hermed.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er en begrænset ændring af forordning (EU) 2017/2403, hvor fristen for anvendelse af beredskabsforanstaltningerne i forordning (EU) 2019/498 forlænges til 2020. De væsentlige bestemmelser i den ændrede forordning vil fortsat finde anvendelse. Derfor er dette forslag i fuld overensstemmelse med den eksisterende lovgivning.

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/973 af 4. juli 2018 om en flerårig plan for demersale bestande i Nordsøen og fiskeriet efter disse bestande med nærmere bestemmelser for gennemførelsen af landingsforpligtelsen i Nordsøen og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 676/2007 og (EF) nr. 1342/2008 (EUT L 179 af 16.7.2018, s. 1).

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/472 af 19. marts 2019 om en flerårig plan for bestande, der befiskes i de vestlige farvande og tilstødende farvande, og for fiskeriet efter disse bestande, om ændring af forordning (EU) 2016/1139 og (EU) 2018/973 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007 og (EF) nr. 1300/2008 (EUT L 83 af 25.3.2019, s. 1).

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag indgår som led i Unionens beredskabs- og nødplan, som har til formål at afbøde de mest alvorlige forstyrrelser af Det Forenede Kongeriges udtræden af Den Europæiske Union uden en udtrædelsesaftale.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Retsgrundlaget er artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Den fælles fiskeripolitik er et område, hvor Unionen har enekompetence i henhold til traktatens artikel 3, litra d), og nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

Den foreslåede retsakt vil ændre EU-forordning (EU) 2017/2403 for året 2020, således at der skabes et retsgrundlag i EU-retten, der giver Det Forenede Kongeriges fartøjer mulighed for at fiske i EU-farvande, og som gør det muligt at indføre forenkede og mere effektive procedurer for udstedelse af tilladelser til EU-fartøjer, der ønsker at fiske i Det Forenede Kongeriges farvande. Det er derfor uomgængeligt nødvendigt med en indsats på EU-niveau, og på grund af Unionens enekompetence vil resultatet ikke kunne opnås med en indsats på medlemsstatsniveau.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Den foreslåede forordning anses for at være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da den har til formål at sikre status quo med hensyn til EU-fiskerifartøjers adgang til Det Forenede Kongeriges farvande ved at fastsætte gensidige betingelser for udstedelse af tilladelser. Derved vil større forstyrrelser og forsinkelser i procedurerne for tilladelse blive undgået. Den foreslåede forordning viderefører også den praksis med at udveksle kvoter med Det Forenede Kongerige, som var gældende under Det Forenede Kongeriges medlemskab af Unionen.

- **Valg af retsakt**

Denne retsakt er en ændring af en forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette punkt er ikke relevant på grund af den ekstraordinære, midlertidige og enestående art af den begivenhed, som nødvendiggør dette forslag, der ikke hænger sammen med den eksisterende lovgivnings målsætninger.

- **Høringer af interesserede parter**

De udfordringer, der opstår som følge af Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen, og mulige løsninger er blevet påpeget af forskellige interessenter på fiskeriområdet og repræsentanter for medlemsstaterne. Alle operatører, interessenter og berørte medlemsstater har understreget behovet for at sikre bæredygtigt fiskeri.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ikke relevant

- **Konsekvensanalyse**

En konsekvensanalyse er ikke nødvendig som følge af denne ekstraordinære situation og det begrænsede behov i den periode, hvor ændringen af Det Forenede Kongeriges status gennemføres. Der findes ingen andre materielle eller retlige politiske løsningsmuligheder end den, som foreslås.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Ikke relevant

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag har ingen konsekvenser for beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen budgetmæssige konsekvenser.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af forordning (EU) 2017/2403 for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerfartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer i EU-farvande**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹²,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den 29. marts 2017 meddelte Det Forenede Kongerige sin beslutning om at udtræde af Unionen i henhold til artikel 50 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige på datoen for udtrædelsesaftalens ikrafttræden eller, hvis en sådan aftale ikke indgås, to år efter meddelelsen, medmindre Det Europæiske Råd efter aftale med Det Forenede Kongerige enstemmigt beslutter at forlænge denne frist.
- (2) Den 11. april 2019 vedtog¹³ Det Europæiske Råd efter anmodning fra Det Forenede Kongerige en yderligere forlængelse frem til den 31. oktober 2019¹⁴ af den frist, der er fastsat i artikel 50, stk. 3, i TEU. Medmindre Det Forenede Kongerige ratificerer udtrædelsesaftalen¹⁵ inden den 31. oktober 2019 eller anmoder om en tredje forlængelse, som Det Europæiske Råd vedtager med enstemmighed, forlader Det Forenede Kongerige Unionen uden en aftale og bliver et tredjeland fra og med den 1. november 2019.
- (3) Udtrædelsesaftalen indeholder ordninger for anvendelse af EU-retlige bestemmelser på og i Det Forenede Kongerige efter den dato, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige. Hvis denne aftale træder i kraft, vil den fælles fiskeripolitik finde anvendelse på og i Det Forenede Kongerige i

¹² EUT C [...] af [...], s. [...].

¹³ Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/584 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 11. april 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU (EUT L 101 af 11.4.2019, s. 1).

¹⁴ På anmodning fra Det Forenede Kongerige godkendte Det Europæiske Råd den første forlængelse den 22. marts 2019 (Det Europæiske Råds afgørelse (EU) 2019/476 truffet efter aftale med Det Forenede Kongerige af 22. marts 2019 om forlængelse af fristen i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU (EUT L 80I af 22.3.2019, s. 1)).

¹⁵ Aftale om Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands udtræden af Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EUT C 144I af 25.4.2019, s. 1).

overgangsperioden i overensstemmelse med aftalen og vil ophøre med at finde anvendelse ved udgangen af denne periode.

- (4) I overensstemmelse med De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 ("UNCLOS") og De Forenede Nationers aftale om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande af 4. august 1995 ("UNFSA") er parterne forpligtet til gennem passende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger at sikre, at havets biologiske ressourcer bevares på niveauer, hvor de ikke er i fare for overudnyttelse.
- (5) Det er derfor nødvendigt at sørge for, at de kombinerede fiskerimuligheder, som Unionen og Det Forenede Kongerige råder over, sikrer en bæredygtig forvaltning af de relevante bestande.
- (6) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403¹⁶ er der fastsat regler for udstedelse og forvaltning af fiskeritilladelser til fartøjer i farvande, der hører under et tredjeland's højhedsområde eller jurisdiktion, og for tredjeland's fiskerifartøjer, der udøver fiskeri i EU-farvande.
- (7) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/498¹⁷ ændredes forordning (EU) 2017/1403, for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerifartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri foretaget af fartøjer fra Det Forenede Kongerige i Unionens farvande. Det gjorde det muligt for fartøjer fra Det Forenede Kongerige og Unionen fortsat at have adgang til hinandens farvande. Der blev ligeledes indført et system, som gør det muligt for Unionen at udveksle kvoter med Det Forenede Kongerige, når traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige. Anvendelsesperioden for disse bestemmelser bør forlænges, så det er muligt at udstede fiskeritilladelser til hinandens farvande, hvis der ikke foreligger en fiskeriaftale indgået med Det Forenede Kongerige som et tredjeland, forudsat at forvaltningen af de relevante bestande forbliver bæredygtig og i overensstemmelse med de betingelser, der er fastsat i den fælles fiskeripolitik og i Rådets forordninger om fastsættelse af fiskerimuligheder.
- (8) Fiskerimulighederne for 2019 — og med hensyn til dybhavsbestande for 2019 og 2020 — blev fastsat i 2018¹⁸, da Det Forenede Kongerige stadig var medlem af Den Europæiske Union. Ordningerne og de deri fastsatte fiskerimuligheder udgør grundlaget for disse fiskeriaktiviteters bæredygtighed. For så vidt angår alle andre fiskerimuligheder for 2020 er det afgørende at sikre fiskerimulighedernes bæredygtighed.

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017 om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/498 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) 2017/2403, for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerifartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerifartøjer i EU-farvande (EUT L 85I af 27.3.2019, s. 25).

¹⁸ Rådets forordning (EU) 2019/124 af 30. januar 2019 om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande ([EUT L 29 af 31.1.2019, s. 1](#)). Rådets forordning (EU) 2018/2025 af 17. december 2018 om fastsættelse af EU-fiskerifartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2019 og 2020 ([EUT L 325 af 20.12.2018, s. 7](#)).

- (9) Hvis udtrædelsesaftalen ikke bliver ratificeret inden den 31. oktober 2019, og Det Forenede Kongerige træder ud af Unionen den 1. november 2019, kan det muligvis ikke lade sig gøre for Det Forenede Kongerige og Unionen at indgå aftale om en fælles ordning om fiskerimuligheder for de relevante bestande for 2020 i rette tid inden Rådets møde (fiskeriministre) i december 2019, hvor der ifølge planen skal fastsættes fiskerimuligheder for det kommende år. Manglen på en fælles ordning forhindrer dog ikke som sådan Det Forenede Kongerige og Unionen i at give hinanden adgang til deres respektive farvande. I så tilfælde vil de kunne udstede fiskeritilladelser til hinandens fartøjer, forudsat at begge parter opfylder betingelserne for bæredygtig forvaltning af de relevante bestande.
- (10) I lyset af bestemmelserne og betingelserne i forordning (EU) 2017/2403 og som forudsætning for udstedelse af fiskeritilladelser vil Unionen derfor skulle vurdere, hvorvidt den kombinerede virkning af det fiskeri, som Det Forenede Kongerige og Unionen har fastsat i forvaltningsforanstaltningerne for 2020, er i overensstemmelse med bæredygtig forvaltning af de pågældende bestande.
- (11) Sammenhængen mellem Det Forenede Kongeriges og EU's kombinerede fiskerimuligheder og den bæredygtige forvaltning af bestandene skal vurderes på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning for de pågældende bestande, de relevante bestemmelser i forordning (EU) nr. 1380/2013 såvel som de kriterier og parametre, der er fastsat i de gældende forvaltningsplaner og de af Rådets forordninger, hvor fiskerimulighederne for 2020 er fastsat.
- (12) Hvis denne sammenhæng kan sikres, er det i lyset af fiskeriets betydning for mange kystsamfunds økonomiske eksistensgrundlag vigtigt at opretholde muligheden for ordninger, hvorved Unionens og Det Forenede Kongeriges fartøjer fortsat har gensidig fiskeriadgang til hinandens farvande i 2020.
- (13) Derfor bør anvendelsen af alle foranstaltninger vedrørende fiskeri, der er fastsat i beredskabsforanstaltningerne som vedtaget under forordning (EU) 2019/498¹⁹, forlænges til 2020, og forordning (EU) 2017/2403 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (14) Denne forordnings geografiske anvendelsesområde og henvisninger i forordningen til Det Forenede Kongerige omfatter ikke Gibraltar.
- (15) Denne forordning bør træde i kraft hurtigst muligt og finde anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre en udtrædelsesaftale med Det Forenede Kongerige er trådt i kraft på denne dato. Den bør anvendes indtil den 31. december 2020.
- (16) For at give operatører i både Unionen og Det Forenede Kongerige mulighed for fortsat at fiske i overensstemmelse med de relevante fiskerimuligheder, bør tilladelser til fiskeri i EU-farvande kun udstedes til fartøjer fra Det Forenede Kongerige, hvis og i det omfang Kommissionen sikrer sig, at Det Forenede Kongerige viderefører EU-fartøjers adgangsrettigheder til fiskeri i Det Forenede Kongeriges farvande på grundlag af gensidighed —

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/498 af 25. marts 2019 om ændring af forordning (EU) 2017/2403, for så vidt angår fiskeritilladelser til EU-fiskerifartøjer i Det Forenede Kongeriges farvande og fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerifartøjer i EU-farvande (EUT L 851 af 27.3.2019, s. 25).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EU) 2017/2403 foretages følgende ændringer:

- (1) I artikel 18a ændres "31. december 2019" til "31. december 2020".
- (2) I artikel 38a ændres "31. december 2019" til "31. december 2020".
- (3) Artikel 38b affattes således:

"Artikel 38b

Fiskeri, der udøves af Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer

Det Forenede Kongeriges fiskerfartøjer kan udøve fiskeri i EU-farvande i overensstemmelse med betingelserne i Rådets forordninger om fastsættelse af fiskerimulighederne for 2019 og 2020, forudsat at de fiskerimuligheder, der er fastsat af både Unionen og Det Forenede Kongerige tilsammen er i overensstemmelse med bæredygtig forvaltning af de relevante bestande, jf. forordning (EU) nr. 1380/2013."

- (4) Artikel 38c, stk. 2, litra f), affattes således:
 - "f) Hvis det er relevant, råder Det Forenede Kongerige over fiskerimuligheder i henhold til artikel 38b."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 3, i TEU, og indtil den 31. december 2020.

Denne forordning finder imidlertid ikke anvendelse, hvis en udtrædelsesaftale indgået med Det Forenede Kongerige i henhold til artikel 50, stk. 2, i TEU er trådt i kraft senest på dagen efter den dag, hvor traktaterne ophører med at finde anvendelse på Det Forenede Kongerige.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand